

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาตามแนวอริยสัจ 4 เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาตามแนวอริยสัจ 4 เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการคิดแก้ปัญหาก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาตามแนวอริยสัจ 4 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมมุติฐานการวิจัย

1. ก่อนและหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนการคิดแก้ปัญหาลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ภายหลังกการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนการคิดแก้ปัญหาลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 10,898 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมู่ 2 จำนวน 40 คน สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมู่ 3 จำนวน 44 คน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 เป็นจำนวนทั้งหมด 84 คน โดยได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กล่าวคือ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมู่ 2 เป็นกลุ่มทดลอง สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมู่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาตามแนวอริยสัจ 4 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบวัดการคิดแก้ปัญหา

2.2 แบบประเมินโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลองการวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีวิธีการดำเนินการทดลอง ดังนี้

ระยะก่อนการทดลอง

1. ให้นักศึกษาปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมู่ 2 จำนวน 40 คน สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมู่ 3 จำนวน 44 คน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 เป็นจำนวนทั้งหมด 84 คน ทำแบบวัดการคิดแก้ปัญหา
2. จากนั้นตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ระยะเวลาทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการนำโปรแกรมกับนักศึกษากลุ่มทดลองด้วยตนเองตาม โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญา สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 20 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที เริ่มวันที่ 21 มิถุนายน 2554 ถึงวันที่ 17 สิงหาคม 2554

ระยะหลังการทดลอง

เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลอง ทำแบบประเมิน โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญา หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 20 และ หลังจากนั้นเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบวัดการคิดแก้ปัญหา มาทดสอบคะแนน ก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรมแนะแนวกลุ่มและหาค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบวัดการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที (t-test)
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที (t-test)
4. วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากใบงานในแต่ละกิจกรรมและการประเมิน โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาของนักศึกษา ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมด้วยค่ามัธยฐาน (Median) ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation) และสรุปข้อคิดเห็นอื่นๆ เพื่อประเมินสิ่งที่นักศึกษาได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมด้วยการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาตามแนวอริยสัจ 4 เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อนและหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนการคิดแก้ปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ภายหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนการคิดแก้ปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้กับนักศึกษาควรใช้สื่อวีดิทัศน์ รูปภาพ เพราะง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ควรมีใบงานมากเกินไป
2. ในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ควรให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเวลาและสถานที่ในการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในระดับชั้นการศึกษาอื่น ซึ่งในการจัดกิจกรรมควรคำนึงถึงพัฒนาการตามช่วงวัยด้วย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
2. ควรนำการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมาจัดโปรแกรม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก และประสบการณ์อย่างเปิดเผยและตามความเป็นจริง